

de mene: der er ingen Grund til at begynde at arbejde, for vi faa lige meget for det, enten vi tage fat straks, eller vi vente. — Det har nu altid været en menneskelig Svaghed, at man vil søge at gøre sig Fordel af andres Ulykke, og det Eksempel, jeg her har vist, vidner jo nok som om, at Mennesker tænke paa deres egen Fordel mere end paa at komme deres Næste til Hjælp. Men vi se ogsaa, at Lovgivningen i mange Tilfælde søger at forhindre, at saadant sker. I Sølovens § 227 siges der f. Eks.: „Er der, medens Nød stod paa, af Skipper, Reder eller Ladningsejer indgaaet Overenskomst om Bjærgeløn, kan dog den, som skal betale samme, inden to Maaneder efter Overenskomstens Afslutning, bringe Spørgsmaalet om Bjærgelønnens Størrelse for Retten, som kan nedsætte den betingede Godtgørelse, naar denne betydelig overstiger, hvad der skønnes at være passende. Gaar Overenskomsten ud paa, at Bjærgeløn skal fastsættes ved Voldgift eller paa anden lignende Maade, er den ikke bindende for den, som skal betale Bjærgelønnen, naar han inden 14 Dage efter Overenskomstens Afslutning opsigger denne“. Altsaa ved denne Lovbestemmelse er det ligefrem fastsat, at en Kontrakt — kan man egentlig kalde det —, der er sluttet her, kan fragaas. Derfor undrer det mig, at den højtærede Minister og den ærede Ordfører i forrige Møde var saa stærkt imod, at en Kontrakt lovmæssig kunde erklæres ugyldig.

Jeg kan ikke se rettere, end at her er der i Søloven tydeligt taget Afstand fra, at Bjærgningslavene skulle have Lov til at benytte sig af et vanskeligt Øjeblik til at skrue deres Fordringer ganske overordentlig højt op. Naar der nu eksisterer saadanne Kontrakter mellem Svitzers Bjærgningsmandskab og Kystboerne, er det naturligvis for at udnytte den foreliggende Forlegenhed.

Naar min ærede Medforslagsstiller (Breinholt) og jeg have stillet dette Ændringsforslag her, er det, fordi vi mene, at Sø- og Handelsretten maa i saadanne Tilfælde som dem, vi her tænke paa, have en anden Regel at gaa efter ved Bedømmelsen end den, som i Almindelighed foreligger, for der bliver der blot spurgt om, hvilke Anstrengelser og Bekostninger der har været forbundet med at bringe det paagældende Skib flot, og saa faar Retten Oplysning om baade Svitzers og Bjærgelavets Ulejlighed og skul tilkende Erstatning derefter; og saafremt Skipperen paa klager Overenskomsten, skal den tage Hen-

syn til hele den paa Bjærgningen anvendte Kraft, og ikke alene den Kraft, der har været nødvendig. — Dette Ændringsforslag søger at sætte Skipperen i Stand til at kunne sige: Ja, jeg forlangte Hjælp af Bjærgelavet, og jeg kunde have nøjedes med dets Hjælp, jeg havde slet ikke Brug for Svitzers Hjælp. Han maa lige overfor Retten kunne hævde dette, at Bjærgelavets Hjælp havde været nok, og at den kostbare Hjælp af Svitzer ikke var nødvendig. Kun hvor det kan bevises, at det vilde have været nødvendigt alligevel at tilkalde Svitzer, faar han selvfølgelig Forpligtelsen til ogsaa at betale Bjærgningsentreprisens Udgifter ved Bjærgningen af sit Skib.

Vore Farvande have jo en overordentlig stor Kyststrækning og passerer af en Masse Skibe baade fra Nordsøen og Østersøen, og der er meget vanskelige Punkter at klare, saa Skibene let ere udsatte for at grundstøde især i taaget Vejr og Snetykning. Jeg synes derfor, at meget taler for, at man stiller sig saa hjælpsom overfor de skadelidte Skibe som muligt. Vi bør gøre det ikke alene af Hensyn til vore egne Sømand, men ogsaa af Hensyn til de mange fremmede, som passere vore Farvande. Der er jo livlig Trafik igennem dem af alle søfarende Nationer, i det mindste her i Nordeuropa. Naar disse møde en saadan Modvillie fra Bjærgernes Side, som de have mødt i de senere Aar, vil der i de paagældende Lande opstaa Uvillie og Misnøje. Vi ere ikke helt sjældent bleve underrettede om, at man i Sverige og Norge, hvor vi jo have lettest ved at følge Forholdene, har været misfornøjet med den Behandling, grundstødte Skibe have mødt i vore Farvande. Ja, jeg kunde gerne læse op, hvad man har skrevet derom i fremmede Lande, hvor man har været ligefrem forarget over, at en saadan Entreprise har faaet et Slags Monopol paa at udnytte de Skader, som sejlende lide paa vore Kyster. Jeg vil derfor anbefale dette Ændringsforslag til det høje Ting. Jeg tror, at vi trænge til en Forandring i disse Forhold; jeg er ikke i Tvivl om, at meget vil være vundet, hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget.

Ordføreren (Johnsen): Ved Lovforslagets anden Behandling blev 3 af de af Udvalgsmindretallene stillede Ændringsforslag tagne tilbage for at opstilles i ændret Form til tredje Behandling. Der er dog kun blevet stillet et af de bebudede Ændringsforslag, det, som den ærede sidste Taler nu motiverede, og som skal afløse